

بسم الله الرحمن الرحيم

حقایق از قرآن

نظریه ششم بهنام: موسیقی و مسکرات را در قرآن حرام ندیدم، ولی اسراف و افراط در هرکاری حرام است، و چون شنیده‌ام روحانیت با توجه به کلمه غناء موسیقی را در دین اسلام حرام دانسته‌اند، بنده در قرآن کلمه غناء را نیافتم.

غنا. [غ] [ع امص] توانگری (بحر الجواهر). توانگری و بی‌نیازی و دولتمندی (غیاث الغات) مأخوذ از غنی عربی است که به معنی کفایت کردن و توانگری و فراخی زندگی است. هستی، دارایی، مقابل فقر و نیستی.
غنا: سرود، نغمه، دستگاه (بحرالجاهر) مأخوذ از غناء عربی است، آواز خوانی، موسیقی. رجوع به غناء و غناء شود. در جستجوی قرآن بنده کلمه غناء پیدا نکردم. ولی در قرآن کلمه غنی و مشتقاتش زیاد است که مفهومی مشابه آیه ۱۵ سوره فاطر دارند و خداوند را غنی و دارای خزائن و ذخایر بسیار می‌داند.

(۳۵) سوره فاطر (آیه ۱۵: يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۱۵﴾: ای مردم شما / زهر نظر / نیازمندان به خدا هستید، و تنها خداست که / دارای خزاین و ذخایر بسیار و / غنی، و ستوده است. (۱۵)

و اما در مورد کلمه حرام به ترتیب نزول سوره های قرآن نظر می‌کنیم:

(۷) اعراف (۳۱: يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿۳۱﴾: ای فرزندان آدم، زینت خود را در هنگام رفتن به هر مسجدی، با خود بردارید و از هر چیز پاکیزه‌ای که خدا آفریده به اندازه / بخورید و بیاشامید ولی / هیچوقت / اسراف نکنید که خدا مسرفان را دوست نمی‌دارد. (۳۱) /

(۷) اعراف (آیه ۳۲: قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نَفَصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳۲﴾: ای بهنام / بگو / دیده شدن / زیورهای را که خدا برای بندگانش / مانند موی سر و صورت و لباس زیبا / پدید آورده و روزی‌های پاکیزه / مانند مشروبات الکلی و خوردنی‌ها (غیر: گوشت خوک و خون و مردار) / را چه کسی حرام گردانیده؟ بگو: این / حلال و حرام / در زندگی دنیا برای کسانی است که / بدون داشتن آگاهی / ایمان آورده‌اند!؛ و روز قیامت [نیز] خاص آنان می‌باشد / ولی قطعاً در مورد اسراف در مصرف هرچیز و کارهای خوب و بدی که انجام داده‌اید مورد پرسش و لایق جزا و پاداش خواهید بود. / این گونه آیات را برای کسانی که / علم / می‌دانند [و اهل دانش و بصیرت اند] مفصل بیان می‌کنیم (۳۲)

۷) اعراف (آیه ۳۳: قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾ بگو خداوند: فقط { اعمال زشت را، چه آشکار باشد و چه پنهان، و گناه و ستم به ناحق را و این که چیزی را که خداوند دلیلی برای آن نازل نکرده، همتای خداوند قرار دهید، و چیزی را که نمی دانید به خدا نسبت دهید. حرام کرده است (۳۳)

۷) سوره اعراف (آیه ۱۵۷: الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۵۷﴾ همانان که از این فرستاده {موعود ایرانی، همان} پیامبر درس {عربی و قرآن} نخوانده که {نام و نشان} او را نزد {کتاب آسمانی} خود در تورات و انجیل {و قرآن به معنی احمد} نوشته می یابند!، پیروی می کنند! {همان پیامبر موعود خدا که} آنان را به کار پسندیده فرمان می دهد و از کار ناپسند باز می دارد و برای آنان چیزهای پاکیزه {بدون آلودگی میکربی و انگلی} را حلال و چیزهای ناپاک {آلوده به میکرب و باکتری و فاسد} را برایشان حرام می گرداند و از [دوش] آنان قید و بندهایی را که {از طرف متحجران و ناآگاهان بر علم و دانش امروز} برایشان بوده است برمی دارد، پس: کسانی که به او ایمان آوردند و بزرگش داشتند و یاریش کردند و نوری را که با {تأویل} او {به نام کتاب قرآن بزرگ} نازل شده است پیروی کردند، آنان همان رستگارانند! (۱۵۷)

۷) سوره اعراف (آیه ۱۵۸: قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵۸﴾ ای فرستاده موعود سوره بینه، ای بهنام} بگو: ای مردم من پیامبر خدا به سوی همه شما {با هر دین و مسلکی که دارید} هستم، همان که {خداوند بزرگ یکتا یا انرژی مطلق است و} فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست هیچ معبودی جز او نیست که زنده می کند و می میراند، پس: {ای مردم مظلوم جهان و ایران} به خدا و فرستاده او {به نام بهنام} که پیامبر درس {عربی و قرآن} نخوانده ای است و به خدا و کلمات {محکم قرآن} او ایمان دارد {و آنها را براساس علم و حقیقت تأویل می کند} بگروید، و او را پیروی کنید، امید که هدایت شوید (۱۵۸)

۱۰) یونس (آیه ۵۹: قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿۵۹﴾ ای فرستاده موعود سوره بینه به مشرکان} بگو: به من خبر دهید آنچه از روزی که خدا برای شما فرود آورده [جرا] بخشی از آن را حرام و [بخشی را] حلال گردانیده اید؟، بگو: آیا خدا {در کتاب قرآن}

به شما اجازه داده یا چون که قادر به تأویل کردن علمی آیات و متشابهات قرآن نیستید؟ بر خدا دروغ می‌بندید؟
(۵۹)

۶) سوره انعام (آیه ۱۱۶: وَإِنْ تُطِغْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ (آیه ۱۱۶: و اگر از بیشتر کسانی که در [این سر] زمین می‌باشند / قرآن را تأویل و تفسیر می‌نمایند / پیروی کنی، تو را از راه خدا گمراه می‌کنند. (زیرا) آنان [علم و دانش لازم را ندارند و آیات را] نهما را نیز نمی‌بینند. لذا برای تفسیر آیات قرآن { جز از گمان [خود] پیروی نمی‌کنند، و جز به حدس و تخمین (واهی) نمی‌پردازند.
(۱۱۶)

{چقدر عالی و در حد اعجاز! خداوند حکیم و دانا، مشکل امروز جهان اسلام را در قرآن پیش‌بینی فرموده است}

۶) سوره انعام (آیه ۱۱۷: إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۱۱۷﴾: پروردگارت کسانی را که از راه او گمراه گشته‌اند، بهتر می‌شناسد؛ و همچنین کسانی را که هدایت یافته‌اند!.
(۱۱۷)

۶) سوره انعام (آیه ۱۱۸: فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۸﴾: پس اگر به آیات او ایمان دارید {حیوانات را به طریق دین اسلام ذبح کنید و} از آنچه نام خدا بر آن برده شده است بخورید
(۱۱۸)

۶) سوره انعام (آیه ۱۱۹: وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بَغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿۱۱۹﴾: و شما را چه شده است که از [گوشت حیوانات] آنچه [را هنگام ذبح اسلامی] نام خدا بر آن برده شده است نمی‌خورید! با اینکه [خدا] آنچه را بر شما حرام کرده جز آنچه بدان ناچار شده‌اید [بخورید را در آیه ۱۴۵ این سوره و آیه ۳ سوره مائده] برای شما به تفصیل بیان نموده است و به راستی بسیاری [از تأویل کنندگان ناآگاه آیات قرآن] از روی نادانی با هوسهای خود [مردم ساده دل را] گمراه می‌کنند آری پروردگار تو به [حال] تجاوزکاران داناتر است.
(۱۱۹)

۶) سوره انعام (آیه ۱۲۰: وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿۱۲۰﴾: و گناه [کنندگان] آشکار و پنهان را [به حال خود] رها کنید، زیرا کسانی که مرتکب گناه می‌شوند، بزودی در برابر آنچه [از راه تقلب و حرام] به دست می‌آورند [در هر دو دنیا] مجازات خواهند شد.
(۱۲۰)

۶) سوره انعام (آیه ۱۴۰): قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۱۴۰﴾: کسانی که از روی بی‌خردی و نادانی فرزندان خود را *در راه شریکان خدا* کشته‌اند، و آنچه را خدا روزیشان کرده بود *در راه شریکانی که برای خدا متصور بودند داده‌اند* و از راه افترا به خدا *برخود* حرام شمرده‌اند!، سخت زیان کردند آنان به راستی گمراه شده و هدایت نیافته‌اند (۱۴۰)

۶) سوره انعام (آیه ۱۴۵): قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۴۵﴾: *ای فرستاده موعود* بگو: در آنچه به من وحی شده است *از نعمتهای خوردنی خدا* برخوردارنده‌ای که آن را می‌خورد هیچ حرامی نمی‌یابم، مگر آنکه مردار یا خون *از بدن بیرون* ریخته یا گوشت خوک باشد که اینها همه *به علت آلودگی به میکرب و باکتری و انگل و غیره، نجس و پلیدند*، یا *گوشتی که* از روی نافرمانی *ذبح اسلامی نباشد و یا به هنگام ذبح* نام غیر خدا بر آن برده شده باشد!، پس کسی که بدون سرکشی و زیاده خواهی *به خوردن حرامهای نامبرده* ناچار گردد *می‌تواند بخورد* قطعاً پروردگار تو آمرزنده مهربان است (۱۴۵) *پس تکلیف مشروبات الکلی که خود پاک کننده میکرب است چه می‌شود؟!}*

۶) سوره انعام (آیه ۱۴۶): وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْعَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۱۴۶﴾: و بر یهودیان *خوردن گوشت* هر *[حیوان]* چنگال‌داری را حرام کردیم و از گاو و گوسفند پیه آن دو را بر آنان حرام کردیم به استثنای پیه‌هایی که بر پشت آن دو یا بر روده‌هاست یا آنچه با استخوان درآمیخته است! این *[تحریم]* را به سزای ستم‌کردنشان به آنان کیفر دادیم، و ما البته *از کسی ترسی نداریم و* راستگوییم (۱۴۶)

۶) سوره انعام (آیه ۱۴۷): فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۴۷﴾: *پس ای فرستاده موعود با این همه دلایل روشن* اگر تو را تکذیب کردند. بگو: *توبه کنید* پروردگار شما دارای رحمتی گسترده است و *اگر توبه نکنید، در آن دنیا* عذاب او از گروه مجرمان بازگردانده نخواهد شد (۱۴۷)

۶) سوره انعام (آیه ۱۴۸): سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى دَافُوا بِأَسْنَانِهِمْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿۱۴۸﴾: کسانی که شرك آوردند به زودی *تا قرآن بزرگ را ببینند* خواهند گفت: اگر خدا می‌خواست نه ما و نه پدرانمان شرك نمی‌آوردیم و چیزی را *[خودسرانه]* تحریم نمی‌کردیم، کسانی هم که پیش از آنان بودند، همین

گونه [پیامبران خود را] تکذیب کردند تا عقوبت ما را چشیدند. بگو آیا نزد شما دانشی هست که آن را برای ما آشکار کنید؟ شما {برای تأویل آیات قرآن} جز از گمان پیروی نمی کنید و جز دروغ نمی گوید (۱۴۸)

۶) سوره انعام (آیه ۱۴۹: فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۱۴۹﴾: بگو برهان ویژه خداست و اگر [خدا] می خواست قطعاً همه شما را {برای دریافت وحی و تأویل صحیح آیات قرآن} هدایت می کرد. (۱۴۹)

۶) سوره انعام (آیه ۱۵۰: قُلْ هَلَمْ شُهَدَاءُكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَغْدِلُونَ ﴿۱۵۰﴾: ای بهنام! بگو: گواهان خود را که گواهی می دهند به اینکه خدا اینها {و حرم} را حرام کرده بیاورید، پس اگر هم شهادت دادند تو با آنان شهادت مده، و هوسهای کسانی را که آیات ما را تکذیب کردند و کسانی که به آخرت ایمان نمی آورند و {بدون دلیل معبودان دروغین را} با پروردگارشان همتا قرار می دهند پیروی مکن. (۱۵۰)

۶) سوره انعام (آیه ۱۵۱: قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۱۵۱﴾: بگو: بیایید تا آنچه را پروردگارتان بر شما حرام کرده برای شما بخوانم: چیزی را با او شریک قرار مدهید، و به پدر و مادر احسان کنید، و فرزندان خود را از بیم تنگدستی مکشید، ما شما و آنان را روزی می رسانیم و به کارهای زشت {که از هر نظر نکوهیده است} چه علنی آن و چه پوشیده، نزدیک مشوید و نفسی را که خدا {کشتمش را} حرام گردانیده جز بحق {و طبق قانون} مکشید!، اینهاست که [خدا] شما را به [انجام دادن] آن سفارش کرده است باشد که بیندیشد. (۱۵۱)

۶) سوره انعام (آیه ۱۵۲: وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تَكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۱۵۲﴾: و به مال یتیم جز به بهترین صورت {و نیت خیر که صلاح یتیم را از هر نظر مد نظر داشته باشد} نزدیک نشوید تا به حد رشد خود برسد {و خیر و شر را بداند و عنان مال خود را در اختیار بگیرد}، و حق پیمانانه و وزن را به عدالت ادا کنید، هیچ کس را جز به مقدار توانایش تکلیف نمی کنیم، و هنگامی که سخنی می گوید (و داوری می کنید) عدالت را رعایت نمایید، حتی اگر در مورد نزدیکان (شما) بوده باشد، و به پیمان خدا وفا کنید، اینهاست که [خدا] شما را به آن سفارش کرده است باشد که پند گیرید. (۱۵۲)

۶) سوره انعام (آیه ۱۵۳): وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۵۳﴾ و این است راه راست من که فوقاً گفتیم و شما را به رعایت آنها سفارش کردیم، پس از آن پیروی کنید و از راه‌های پراکنده (و ادیان مختلف غیر از دین اسلام خالص) پیروی نکنید که شما را از راه او دور می‌سازد، اینهاست که [خدا] شما را به آن سفارش کرده است، باشد که به تقوا گرایید. (۱۵۳)

۳۹) الزمر (آیه ۲۳): اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ (آیه ۲۳): خداوند بهترین سخن را (در قرآن) نازل کرده. کتابی را که {بخشی از کلمات آیاتش محکم و تغییرناپذیر و بخشی «متشابه» است که تأویل و تفسیر مکرر و چندگانه‌ای دارد. از شنیدن مفهوم محکمت آیاتش لرزه بر اندام کسانی می‌افتد که (راسخان در علم‌اند و) از پروردگار خود می‌ترسند، سپس {بابتأویل متشابهات} پوست و قلبشان نرم و متوجه {مفهوم حقیقی} ذکر خدا می‌شوند؛ این همان هدایت الهی است که هر کس را بخواهد با آن راهنمایی می‌کند و هر کس را خداوند گمراه سازد، هیچ راهنمایی برای او نخواهد بود. (۲۳)

۲) بقره (آیه ۱۷۲): يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۱۷۲﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اید از نعمتهای پاکیزه‌ای که روزی شما کرده‌ایم بخورید و بنوشید و شاد شوید و اگر تنها او را می‌پرستید خدا را شکر کنید. (اما اگر شریکانی برای خدا می‌پندارید ننوشید که شادی بر شما حرام است) (۱۷۲)

۲) بقره (آیه ۱۷۳): إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَالْخَنِزِيرَ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَن اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۷۳﴾ [خداوند] تنها مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را که هنگام ذبح نام غیر خدا بر آن برده شده بر شما حرام گردانیده است [ولی] کسی که [برای حفظ جان خود به خوردن آنها] ناچار شود در صورتی که ستمگر و متجاوز نباشد بر او گناهی نیست زیرا خدا آمرزنده و مهربان است (۱۷۳)

۲) سوره بقره (آیه ۲۱۹): يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۱۹﴾ درباره شراب و قمار از تو می‌پرسند بگو در آن دوگناهی بزرگ و سودهایی (نیز از نظر اقتصادی و نشاط و سرگرمی) برای مردم است و (اما در صورت افراط) گناهشان از سودشان بزرگتر است، و از تو می‌پرسند چه چیزی انفاق کنند بگو:

مازاد [بر نیازمندی خود] را این گونه خداوند آیات [خود را] برای شما روشن می گرداند باشد که ببیندیشید
(۲۱۹)

{پس در هنگام اقدام به مصرف الکل و قمار، باید مردم مسئله مازاد بر نیازمندی خود را نیز در نظر داشته باشند}

۴) النساء (آیه ۴۳): يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا غَفُورًا ﴿٤٣﴾: ای کسانی که ایمان آورده‌اید در حال مستی به نماز نزدیک نشوید تا زمانی که {مستی برطرف شود} بدانید چه می‌گویید و [نیز] در حال جنابت {نماز نگزارید} مگر اینکه راه‌گذر باشید {و آبی نیابید} تا غسل کنید و اگر بیمارید یا در سفرید یا یکی از شما از قضای حاجت آمده یا با زنان آمیزش کرده‌اید و آب {برای طهارت خود} نیافته‌اید پس بر خاکی پاک تیمم کنید و صورت و دستهایتان را مسح نمایید {تا آلودگی ظاهری دست و صورتتان برطرف گردد و سپس نماز واجب را برگزار کنید و بدانید} که خدا {بر شما سختگیر نیست، بلکه} بخشنده و آمرزنده است
(۴۳)

۵) مائده (آیه ۳): حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْثُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَفْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣﴾: بر شما حرام شده است مردار و خون و گوشت خوک و آنچه به نام غیر خدا ذبح شود {= ذبح غیر اسلامی} و [حیوان حلال گوشت] خفه شده و به زجر کشته شده و از بلندی افتاده و به ضرب شاخ مرده و آنچه درنده از آن خورده باشد، مگر آنچه را که هنگام زنده بودن طبق دستور اسلام {سر ببرید و [همچنین] آنچه برای بتان سربریده شده و [نیز] قسمت کردن شما [چیزی را] به وسیله تیرهای قرعه، تمام اینها فسق و گناه است، «امروز» کافران {با آگاهی بر دلایل علمی احکام فوق الذکر و حقایق متشابهات قرآن} از (شکست) دین شما مأیوس شدند؛ بنا براین از آنها نترسید؛ و از {مخالفت با دستورات} من بترسید، امروز {با آمدن فرستاده موعود سوره بینه و تأویل شدن متشابهات قرآن} دین شما را برایتان کامل و نعمت خود را بر شما تمام گردانیدم و اسلام را برای شما آیینی {سهل و آسان و تابع علم و منطق و خرد} پذیرفتم، پس کسانی که در حال گرسنگی ناچار شوند {از حرامهای فوق الذکر بخورند} بی آنکه به گناه متمایل باشند {مانعی ندارد}، بی تردید خدا آمرزنده مهربان است.
(۳)

{لطفاً توجه کنید: کلمه «الیوم = امروز» ۷۳ مرتبه در قرآن ذکر شده اکثراً مربوط به روز قیامت در آینده بسیار دور است و چند تایی هم مربوط به روز مکالمه طرفین در گذشته، و یا آیاتی که قبلاً خبر از اتفاقی در گذشته دور قبل از نزول قرآن را داده. بعداً در آیه و یا آیاتی دیگر با ذکر «امروز» خبر از اتفاقی تازه مربوط به همان موضوع، در زمانی بعد از نزول قرآن را می‌دهد، مانند آیه ۹۲ سوره یونس که با ذکر امروز خبر از اتفاقی تازه در یکی از روزهای سال ۱۸۹۸ میلادی (زمان کشف شدن جسد مومیایی فرعون) را می‌دهد!، یعنی: خداوند هنگام نازل کردن قرآن با ذکر «امروز»، زمانی در حدود ۱۴۰۰ سال بعد از نزول قرآن را پیش‌گویی فرموده!، تا عبرت برای آیندگان باشد! و بدانند که قرآن یک معجزه است! و در بخش هشتم کتاب حقایق پنهان در قرآن، شرح حال آنرا دیدید: پرفسور بوکای فرانسوی «که دین دیگری داشت» با دیدن علم و حکمت قرآن، به دین اسلام مشرف و مسلمان شد!.

۱۰) سوره یونس (آیه ۹۲): قَالِیَوْمَ تُنْجِیْكَ بِیَدِنَا لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَ آیَةً وَإِنَّ كَثِیْرًا مِّنَ النَّاسِ عَنِ آیَاتِنَا لَافِلُوْنَ ﴿۹۲﴾ ما امروز پیکرت را [از آب] نجات می‌دهیم تا عبرت آیندگان شوی، و همانا بسیاری از مردم از آیت‌های ما بی‌خبرند. (۹۲)

با توجه به مطالب فوق در سوره ۱۱۳ قرآن و بروایتی آخرین سوره قرآن، مثل این که امروز در آیه ۳ سوره مائده نیز، با همه امروزها که قبلاً دیده‌ایم، فرق دارد! که خداوند می‌فرماید: امروز، کافران از شکست دین شما مأیوس شدند! با توجه به اخبار تاریخی واصله، تا زمان نوشتن این کتاب؛ هیچوقت کافران از شکست دین اسلام مأیوس نشده‌اند! و برخلاف حدس و گمان بعضی از مفسران قرآن، چنین خبر مؤکد خداوند نیز نمی‌تواند در مورد فتح مکه در زمان نوپایی دین اسلام و هنگامی که هنوز نزول آیات قرآن پایان نیافته است، باشد! آنهم در سرزمین عربستان!، گوشه کوچکی از جهان، بلکه به نظر بنده این باید یک رویداد جهانی در آینده‌ای چون امروز باشد!

در توضیح فوق الذکر از وب سایت «اهل البیت» دیدیم یهودیان: ادیان مسیحیت و اسلام را قبول ندارند! و همچنین در سوابق دیده‌ایم: کافران به دین اسلام؛ در طول تاریخ برای جلوگیری از توسعه دین اسلام کارشکنی بسیار کرده‌اند! و اخیراً نیز کوتاه نیامده‌اند و کمک‌های مالی و تسلیحاتی خیرخواهانه (و بعضاً هدف دار) کشور جمهوری اسلامی ایران، به مسلمانان شیعه کشورهای دیگر را کمک به تروریست می‌پندارند! و با تصویب کشورهای غیر مسلمان و حتی بعضاً مسلمان! در شورای امنیت!، کشور جمهوری اسلامی ایران را سالها تحریم اقتصادی کردند و بعد از بحث و جدال فراوان به توافقی نیم بند برجام رسیدند!، ولی اکنون (اوایل تابستان سال ۱۳۹۸ شمسی)، توافقات برجام را نیز اجرا نمی‌کنند!، و تقریباً در کلیه کشورهای اسلامی جنگ و شورش و ناامنی است و همچنین قوانین قصاص و سنگ‌سار و سایر مجازاتهای اسلامی را مغایر با حقوق بشر می‌دانند، و بهانه‌گیری و کارشکنی می‌کنند!، پس در روزی چون امروز چه اتفاقی افتاده، یا خواهد افتاد؟ که خداوند می‌فرماید: امروز کافران از (شکست) دین شما مأیوس شدند؛ و امروز به چه دلیل دین ما را کامل و نعمتش را تمام شده می‌داند؟. ببینیم آیات بعدی چه می‌گویند:

(۵) مائده (آیه ۴): يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾: برای فرستاده موعود سوره بینه ، ای بهنام! از تو می پرسند چه چیزی برای آنان حلال شده است؟ بگو: چیزهای پاکیزه بدون آلودگی میکربی و انگلی! برای شما حلال گردیده و نیز صید با حیوانات شکارگر که شما بعنوان مربیان و تعلیم دهندگان! سگهای شکاری و مری مرغان شکاری! از آنچه خدایتان آموخته؛ به آنها تعلیم داده اید [برای شما حلال شده است] پس از آنچه آنها برای شما گرفته و نگاه داشته اند بخورید و هنگام ذبح اسلامی! نام خدا را بر آن ببرید و از نافرمانی از دستورات خدا بپرهیزید که خداوند سریع الحساب است (۴)

امروز می دانیم: حرام و حلال، یک موضوع کاملاً علمی است! با کشف موجودات ذره بینی تک سلولی زنده مفید و مضر مانند: انواع باکتریها، میکربها، ویروسها و باسیلها که به چشم دیده نمی شوند! فصل تازه ای در علم طب برای پاک و ناپاک باز شده، مثلاً (انتونی وان لیون هوک در سال ۱۶۷۴ با ذره بین موجودات ریزی دید و به فرهنگستان انگستان فرستاد، و لوئی پاستور بعداً برای کشف نقش باکتری ها در امراض مشهور شد) و امروز دانشمندان می گویند: در بدن موجودات زنده مخصوصاً انسان، میلیاردها موجودات ذره بینی زنده مفید، جهت حفظ آن موجود، با هم همکاری و زندگی مسالمت آمیز دارند! و با موجودات ذره بینی تازه وارد مضر نیز مبارزه می کنند!

امروز می دانیم: جسد مردار و خون ساکن در رگها و یا خون ریخته شده بر زمین، به علت موادی که دارد، خیلی زود فاسد و معدن میکربهای مضر می شود!، و چون خوک از مدفوع تغذیه می کند، خوردن گوشت خوک: علاوه بر تأثیر نا مطلوب بر جسم و جان آدم!، به علت داشتن لارو و کرم انگلی به نام تریشین، برای آدم خطرناک می باشد!، پس: به این دلیل اینها ناپاک و حرام هستند!

و یک پرفسور ایرانی مقیم آمریکا به نام خانم لیلا شهرستانی، با تحقیقات خود ثابت کرده: گوشت ذبح اسلامی به دلیل تخلیه شدن کامل خون از لاشه حیوان، دیرتر از گوشتهای دیگر فاسد می گردد، و در گوشتهای ذبح اسلامی: میکروفیلیم که یک نوع باکتری مضر است و در انسان باعث اسهال خونی مرگ آور می شود، نمی تواند رشد یابد. پس دلیل حلال بودن گوشت ذبح اسلامی نیز پاک بودن آن از میکرب و باکتری های مضر است!

و دلیل اینکه می گوید چیزی را با چوبهای قرعه و شانس و اقبال تقسیم نکنید، به نظر بنده این است که با وزن و عدالت توسط ترازو و وسائل بهداشتی تقسیم گردد! البته: کتاب قرآن این موضوعات را از ۱۴۰۰ سال قبل با حروف و کلمات ثابتی در خود نوشته دارد، ولی به دلیل نبود علم و آگاهی بر

مطالب علمی فوق الذکر و تفسیر و تأویل غیرعلمی و غیر واقعی از آیات قرآن که اغلب بر اساس حدس و گمان انجام شده است ، تاکنون کسی متوجه حقیقت این موضوعات نشده! .

مثلاً، قبلاً شنیدیم: الکل نجس و حرام است و به هر جا بخورد نجس می کند و باید آنجا را شست و آب کشید! ولی امروز می دانیم الکل از نظر علمی عاری از میکرب و پاک است و برای پاک کردن چیزهای آلوده به میکرب نیز از آن استفاده می شود! پس: الکل هیچوقت به میکرب آلوده نمی گردد ، و نجس نیست و پاک است! ولی در اواخر همین سوره: خوردن شراب (نوعی مشروب الکلی که تحت تأثیر باکترهای مخصوص از انگور بدست می آید) عمل شیطانی نامیده شده است! ، زیرا: عملاً دیده ایم برای بعضی از مردم حتی کم خوردن الکل نیز مضر است! و کسانی هم که جزء این گروه نیستند ، چنانچه در خوردن آن افراط نمایند! مست و بی عقل و بی شعور می شوند ، و اگر مدت زیادی به خوردن الکل ادامه دهند ، معتاد می گردند! . پس فرمایش قرآن کاملاً علمی و بهداشتی می باشد.

و همچنین تا کنون به ما گفته شده: سگ نجس است و به هر چه لب بزند نجس می شود! ولی از آیه ۴ سوره مائده چنین برداشت می شود که: سگهای دست آموز شکاری و خانگی ، اگر حیواناتی را با دهانشان شکار کنند و نگه دارند! نجس نمی شود! و پس از ذبح اسلامی و شستن و پختن ، قابل خوردن هستند و نجس و حرام نمی باشند! . دلیل این حکم جدید ، قطعاً این است: که سگهای خانگی چون در محیط خانه هستند و از آلودگی های کوچه و خیابان به دورند و دائماً توسط دامپزشک معاینه و معالجه می شوند ، نجس نیستند! .

و اما در مورد: حیوانات خفه شده و به زجر کشته شده و از بلندی افتاده و به ضرب شاخ مرده و آنچه درنده از آن خورده باشد، حالا از طریق تحقیقات علمی ثابت شده که خون موجود در رگها ، پس از مرگ حیوان چون از حرکت باز می ماند بلافاصله منعقد می شود(منعقد یا لخته شدن خون یکی از شاهکارهای طبیعت است! که در هنگام جراحات وارده به علت تصادفات از خونریزی بیشتر جلوگیری می شود) و با توجه به ترکیباتش خیلی زود به محل مناسبی برای رشد میکروپها تبدیل و فاسد می شود. و اگر در حالت خستگی و استرس و زجر ؛ حیوانی شکار و یا سر بریده شود. در این حالتها ، به علت ترشح هورمون آدرنالین ، خون و قند بیشتری به ماهیچه ها و عضلات میرسد. لذا: در صورت کشته شدن چنین حیوانی ، قند موجود در عضلات آنها به اسیدهای اوریک و لاکتیک و غیره ، تبدیل شده و گوشت آنها را سخت و مسموم می کند.

(۵) مائده (آیه ۵: الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَّلْ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَّلْ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُنْجِدِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۵﴾ امروز {خوردن} چیزهای

پاکیزه {بدون میکروبیهای مضر} برای شما حلال شده و طعام کسانی که اهل کتابند برای شما حلال و طعام شما برای آنان حلال است و [بر شما حلال است ازدواج با] زنان پاکدامن از مسلمان و زنان پاکدامن از کسانی که پیش از شما کتاب {آسمانی} مَرَدِیْنِ {به آنان داده شده به شرط آنکه مهرهایشان را به ایشان بدهید در حالی که خود پاکدامن باشید نه زناکار و نه آنکه زنان را در پنهانی دوست خود بگیرید، و هر کس در ایمان خود شك کند، قطعاً عملش تباه شده و در آخرت از زیانکاران است. (۵)

{و چون امروز اکثریت قریب به اتفاق مردم به پاکی و ناپاکی پی برده‌اند! و با توجه به اینکه حقیقت دین آشکار شده و همه به دین مورد نظر خدا «اسلام خالص» خواهند گروید، بر اساس این آیه، برخلاف گذشته!، امروز می‌توان با زنان پاکدامن پیروان ادیان دیگر ازدواج نموده! و از طعام آنها خورد! (دیگر مثل مسلمانان سنتی قدیم نمی‌گویند: نجس هستند!) و امروز معاشرت و همکاری بدون ریا و سوء نیت مردان با زنان شاغل و غیر شاغل در ادارات و فروشگاهها و انظار عمومی؛ که یکی از ضروریات اجتناب ناپذیر زمان است! دیگر مانعی ندارد!}

(۵) مائده (آیه ۶): يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اید، هنگامی که برای نماز برمی‌خیزید: صورت و دست‌ها را تا آرنج بشوید، و سر و پاها را تا برآمدگی روی پا مسح کنید. و اگر جُنُب باشید، خود را {کاملاً} بشوید و اگر بیمار یا مسافر باشید، یا یکی از شما از محل پستی آمده (و قضای حاجتی کرده) یا با زنان آمیزش جنسی داشته‌اید، و آب (برای غسل یا وضو) نیافتید، {باکف دستهای خود} بر زمین پاکی تیمم کنید، {سپس پیشانی یا بالای} صورت و {پشت} دستهایتان را با آن مسح کنید، خداوند نمی‌خواهد شما را در تنگنا قرار دهد، بلکه می‌خواهد شما را {از ویروسها و میکروبیهای مضر} که در همه جا پراکنده و بیماری‌زا هستند {پاک سازد و نعمتش را بر شما تمام نماید، شاید شکر بجا آورید (۶)}

{در این عصر و زمانه!؛ به خاطر پیشرفت علم و دانش و رعایت بهداشت فردی و جمعی در اکثر جوامع بشری، و همچنین لزوم ایجاد روابط اجتماعی و کاری منطقی بین زن و مرد و پیروان ادیان، که قطعاً متفاوت با گذشته، مخصوصاً دوران جاهلیت است!، در آیه فوق می‌بینیم: خداوند برای روابط اجتماعی سالم زن و مرد، و پاک و سالم شدن جسم و جان ما، برای وضوء و غسل و روابط جنسی سالم زن و مرد، نسبت به قدیم دستورات بهداشتی ساده‌تری داده است، و من حیث المجموع با

توجه به دست‌آوردهای راسخان در علم ، فرموده: خداوند نمی‌خواهد شما را در تنگنا قرار دهد، بلکه می‌خواهد شما را از میکربهای مضر پاک سازد و نعمتش را بر شما تمام نماید! پس در دین اسلام پاکی از هر نظر! خیلی مهم و نعمتی بزرگ است! النِّظَافَةُ مِنَ الْإِيمَانِ {

۵) مائده (آیه ۸۵): فَأَتَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۵﴾ پس به پاس آنچه گفتند، خدا بدر بهشت { به آنان باغهایی پاداش داد که از فرودست آن {مواج انرژی ارواح مؤمنین همچون} نهرها جاری است در آن جاودانه می‌مانند و این پاداش نیکوکاران است (۸۵)

۵) مائده (آیه ۸۶): وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۸۶﴾ و کسانی که {به فرستاده موعود ما} کفر ورزیدند و {این نوع تأویل کردن} آیات ما را دروغ پنداشتند آنان {روز قیامت در جهنم} همدم آتشند (۸۶)

۵) مائده (آیه ۸۷): يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرِّمُوا طَيِّبَاتٍ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۷﴾ ای کسانی که {به فرستاده موعود و کتابش} ایمان آورده‌اید چیزهای پاکیزه‌ای را که خدا برای شما حلال کرده حرام مشمارید و {در خوردن آنها} از حد مگذرید که خدا از حدگذرندگان را دوست نمی‌دارد (۸۷)

۵) مائده (آیه ۸۸): وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۸۸﴾ و از آنچه خداوند روزی شما گردانیده حلال و پاکیزه {سالم} را بخورید و از آن خدایی که بدو ایمان دارید پروا دارید (۸۸)

۵) مائده (آیه ۸۹): لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْإِيمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَوْ هَلِيكُمُ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۸۹﴾ خدا شما را به سوگندهای بیهوده‌تان مؤاخذه نمی‌کند ولی به سوگندهایی که [از روی اراده] می‌خورید {و سپس آنها را می‌شکنید} شما را مؤاخذه می‌کند و کفاره‌اش خوراک دادن به ده بینواست از غذاهای متوسطی که به کسان خود می‌خورانید یا پوشانیدن آنان یا آزاد کردن بنده‌ای و کسی که [هیچ یک از اینها را] نیابد [باید] سه روز روزه بدارد این است کفاره سوگندهای {دروغ} شما، وقتی که سوگند خوردید و {نتیجه گرفتید} سوگندهای خود را پاس دارید این گونه خداوند آیات خود را برای شما بیان می‌کند باشد که سپاسگزاری کنید (۸۹)

۵) مائده (آیه ۹۰: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْحَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۹۰﴾ ای کسانی که *بره دین اسلام خالص* ایمان آورده اید شراب و قمار و بتها و تیرهای قرعه پلیدند [و] از عمل شیطانند پس از آنها دوری گزینید باشد که *در این دنیا و آخرت* رستگار شوید. (۹۰)

۵) مائده (آیه ۹۱: إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْحَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿۹۱﴾ همانا شیطان می خواهد با شراب و قمار میان شما دشمنی و کینه ایجاد کند و شما را از یاد خدا و از نماز باز دارد، پس آیا شما *از این اعمال شیطانی* دست برمی دارید؟! (۹۱)

۵) مائده (آیه ۹۲: وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿۹۲﴾ و اطاعت خدا و اطاعت پیامبر کنید و *از گناهان* برحذر باشید پس اگر روی گردانید بدانید که *در این دنیا نتیجه علمی و منطقی اعمالتان را بزودی خواهید دید*، در روز قیامت نیز خداوند خودش به حساب و کتاب شما رسیدگی کرده و پاداش مناسب را خواهد داد! پس *بر عهده پیامبر ما فقط رساندن آشکار پیام قرآن* است. (۹۲)

۵) مائده (آیه ۹۳: لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۹۳﴾ بر کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند باکی در آنچه *قبلا شراب* خورده اند نیست! در صورتی که تقوا پیشه کنند و *بر کتاب قرآن بزرگ* ایمان بیاورند و کارهای شایسته کنند *بخشیده می شوند*، اگر شیطان گولشان زد و باز خوردند! توبه کنند *سپس تقوا پیشه کنند و ایمان بیاورند* *و اگر باز هم شیطان گولشان زد و خوردند!* در هنگام پیری مجبورند توبه نمایند *آنگاه تقوا پیشه کنند و برای خوشنودی خدا* احسان نمایند و خدا نیکوکاران را دوست می دارد. (۹۳)

۵) مائده (آیه ۹۹: مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿۹۹﴾ بفرستاده *موعود ما* وظیفه ای *جز ابلاغ* *حقایق آیات* نیست و خداوند آنچه را آشکار و آنچه را پوشیده می دارید می داند. (۹۹)

۵) مائده (آیه ۱۰۰: قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَبْصَارِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿۱۰۰﴾ *ای رسول* بگو (هیچ گاه) ناپاک و پاک *از نظر مقدار* مساوی نیستند هر چند فزونی ناپاکها، تو را به شگفتی اندازد؛ ای صاحبان خرد *از مخالفت با فرمان* خدا پرهیزید تا رستگار شوید. (۱۰۰)

(۵) مائده (آیه ۱۰۱): يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءٍ إِن تَبَدَّلَ لَكُمْ تَسْوُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَّلُ الْقُرْآنُ تَبَدَّلَ لَكُمْ عَقَا اللَّهُ عَذَّهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۱۰۱﴾: ای کسانی که ایمان آورده‌اید از چیزهایی که اگر برای شما آشکار گردد شما را اندوهناک می‌کند {مانند: میکرب و باکتری و انگل و غیره و عملکردشان که چگونه چیزها را نجس یا حرام غیر قابل خوردن می‌کند، و مقدارشان که بیشتر از باکتری‌های مفید است} مپرسید و اگر هنگامی که قرآن نازل می‌شود در باره آنها {از پیغمبر} سؤال کنید {با توضیحاتی که متناسب با فهم خود و شما می‌دهد} برای شما روشن می‌شود، خدا از {توضیح دادن کامل در مورد جزئیات و عملکرد} آن {در قرآن} گذشت و {این نوع کارهای علمی و تحقیقاتی را به عهده «راسخان در علم» در آینده نزدیک و دور گذاشت} خداوند آمرزنده بردبار است (۱۰۱)

(۵) مائده (آیه ۱۰۲): قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿۱۰۲﴾: گروهی پیش از شما [نیز] از این پرسشها کردند آنگاه به سبب آن {چه جوابی اشتباه از نادانان شنیدند!، قانع نشدند و به قرآن} کافر شدند (۱۰۲)

(۵) مائده (آیه ۱۰۳): مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱۰۳﴾: خدا {حیواناتی مانند} بحیره و سائبه و وصیله و حام {را که مردم زمان جاهلیت خوردنش را حرام می‌دانستند، هیچوقت حرام} قرار نداده است ولی کسانی که {با حرام و غیرقابل خوردن دانستن آنها بر نعمت‌های حلال خداوند} کفر ورزیدند برخدا دروغ می‌بندند و بیشترشان تعقل نمی‌کنند (۱۰۳)

(۵) مائده (آیه ۱۰۴): وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿۱۰۴﴾: و {امروز} چون به آنان گفته شود به سوی آنچه خدا {در کتاب قرآن بزرگ} نازل کرده و به سوی فرستاده {موعودش که برای تشریح این کارها آمده} بیایید می‌گویند آنچه پدران خود را بر آن یافته‌ایم ما را بس است آیا هرچند پدرانشان چیزی نمی‌دانسته و هدایت نیافته بودند؟ (۱۰۴)

(۵) مائده (آیه ۱۰۵): يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰۵﴾: ای کسانی که ایمان آورده‌اید {تا می‌توانید در هر زمانی} به {اصلاح علم و دانش} خودتان پردازید هر گاه شما هدایت یافتید آن کس که گمراه شده است به شما زبانی نمی‌رساند، بازگشت همه شما به سوی خداست پس شما را از آنچه انجام می‌دادید آگاه خواهد کرد. (۱۰۵)

بهنام، توضیح: { با توجه به آیات سوره مائده متوجه می‌شویم که خوردن شراب و مشروبات الکلی حرام نبوده و در صورت مصرف خیلی کم که به عقل و نماز و دینمان ضرر نزنند اشکالی ندارد. ولی در صورت افراط در مصرف آنها که به جسم و جان و مالمان زیان وارد سازد!، و سبب فراموشی نماز و یاد خدا گردد! برای شخص صاحب عقل و اختیاری! که اقدام به مصرف الکل زیاد و به قمار کلان می‌کند!، قطعاً زیانبخش می‌باشد! و اما در مورد گناه بودنش در روز قیامت به خدای خود پاسخگو خواهد بود. }

پس هر چیزی که به علت آلودگی میکربی و انگلی یا ترکیباتش برای جسم و شعورمان ضرر داشته باشد نباید خورد و به این علت خداوند حرام کرده است، و اسراف و افراط در خوردن هرچیز حلالی نیز (حتی آب) ضرر دارد؛ پس اسراف در خوردن و انجام هر کاری که برای خودمان ضرر دارد، از طرف دیگران قابل تذکر است ولی دارای جزا نیست! و از نظر سلامتی در این دنیا عواقبش را خودمان خواهیم دید! و در آخرت نیز در پیشگاه خداوند پاسخگو هستیم!، ولی کوچکترین کاری که مخل آسایش اطرافیانمان و مضر به حال جامعه باشد: ممنوع یا حرام است و طبق قانون مدنی مصوب «شورای راسخان در علم» و رعایت حقوق بشر کیفر دارد!،

(پایان نظریه ششم بهنام در مورد حرام)